

тин, и хиляда хора биха могли..."⁴ Влиза във връзка със старите си и верни ятаци Иван, Никола Веранов и Стоенчо Груйчев. Снабдяват се с храна и облекло. "Брой нямат тоягите, които съм изпитал на гърба си за Панайота, за Тотя, за Хаджията, но слава богу запази ме господ да не си почерня душата" - разказва Ст. Груйчев на Ст. Гъдев.⁵ Доставят сол, брашно, вино, ракия... "Надокарахме крави от към Тунджа, изклахме ги, насолихме месото в кожите за през зимата" - пише Хитов. Но Никола Мавродиев не одобрява зимуването в Балкана и избягва. Още предходните години поради своеволията му дружината на няколко пъти е щяла да бъде заловена. Затова сега Хитов изпраща двама хайдути да го убият. Скоро пада и много сняг. Предателство извършва еленският чорбаджия Хаджи Петко, от чиито свине Хитов взел едно десеткилограмово прасенце. Хаджи Петко съобщава за това в Търновския конак. Организирана е потеря. Предупредени от ятаците си, хайдутите са принудени бързо да напуснат зимовището. От Лазов боаз, над Златира и Пчелиново бързо стигат до Хаинето. Поради голямата виелица вървенето към Конаре е много трудно. Никола Аджема с няколко другари се отделя за Средна гора, където са избити. Хитов с останалите се добира до Сливенския балкан и там дочаква пролетта.

Вече у него е узряла идеята да търси сътрудничество в Сърбия срещу турците. Трогателна е раздялата му с хаинбоазките му ятаци. Сръбското правителство обаче не позволява преминаването на чети от негова територия в Турция.

Преследвайки целта си, през 1866 г. П. Хитов отива в Румъния при Раковски. Тук като член на Върховното тайно българско началство се среща с богатите букурещки българи за събиране на средства за подготовката на чети. Среща се със Стефан Панзаря, казанлъчанин. Стефан Адженов му дава 30 лири.⁶ Висока оценка дава Хитов на Иван Адженов поради това, че е "похарчил 10 000 румънски гроша" за издаването на в. "Народност."⁷

В състава на четата на П. Хитов от 1867 г. се включват: Стоян Велков /Петров/ от Казанлък, Дянко Димитров Шипчанина от Шипка, Иван Георгиев Сапунов /Черния, Тютюнджията/ от Казанлък, Маньо от Казанлък. Към тях в планината се присъединяват Георги х. Иванов Тулчалията от Турия, Казанлъшко, и Кольо /Никола/ Петров Турийчанина/ Турчин Кольо/ от Турия, Казанлъшко. Във Филипотоювата чета влизат: Иван Шипкалията - знаменосец, Киро Мирчев от с. Лъджите /дн. Павел Баня/, Казанлъшко, Стефан Орешков от с. Шипка.

На 29 май Хитов изпраща своя подвойвода Желю Чернев с другари да търсят Ф. Тотю в Хаинбоаз, където имали уговорка да се срещнат. Желю войвода стига до Твърдишката планина и се връща, защото около Хаинбоаз имало много потери. Хитов решава лично да отиде до Шипка, да разпита за Ф. Тотю. На връщане Българка над Енина научава, че Ф. Тотю е бил тук преди няколко дни с 5-ма другари. Влязъл в престрелка с една чета арнаути и убил бюлюкбашията им. Тук се загубва Иван Пиротчанина, който след дълго лутане сам се добрал до Сърбия. С останалите четирима другари Ф. Тотю заминава за Шипка. Налетял на пусия, убиват двама турци и едва се спасяват. Води кратка престрелка с казакаля на Чайковски. Среща се с шипчанските българи и те му съобщават, че имат 600 момчета готови за бунт. Той ги